

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/4/2021
Identifikačné číslo spisu:	8115210924
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8115210924.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C. D., narodeného XX. S. XXXX, G. - L. Š., D. XXXX/XX, proti žalovaným 1/ G. T., narodenému XX. L. XXXX, X., X. XXX/XX, 2/ E. T., narodenému XX. S. XXXX, G., E. XXXX/X, obaja zastúpeným advokátom JUDr. Jánom Vrbom, Humenné, Námestie slobody 2 a 3/ W. B., narodenej XX. S. XXXX, G. - L. Š., D. XXXX/XX, o neplatnosť právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C/190/2015, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. júna 2020 sp. zn. 13Co/142/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 2. júna 2020 sp. zn. 13Co/142/2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom (v poradí druhým) z 24. júna 2019 č. k. 25C/190/2015-337 I. určil, že zmluva uzavretá medzi žalovanou 3/ ako predávajúcou a žalovanými 1/ a 2/ ako kupujúcimi 18. novembra 2014 (V 8231/14), v zmysle ktorej žalovaní 1/ a 2/ nadobudli spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/12 z nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území L. Š., zapísaných v katastri nehnuteľností na LV č. XXX (rodinný dom s pozemkami, vo výroku presne špecifikované, ďalej len „nehnuteľnosti“) je neplatná a II. žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozsudok právne zdôvodnil ust. § 3, § 40a, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 140 a § 603 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež „Občiansky zákonník“) a § 4 ods. 1 a 2 a § 5 zákona č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti. Vecne dôvodil, že žalovaná 3/ ako podielová spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností (vo veľkosti podielu 1/6) ponúkla žalobcovi (podielový spoluvlastník vo veľkosti podielu 5/6) 4. júla 2014 na predaj celý svoj spoluvlastnícky podiel, avšak tento na ponuku nereagoval. Následne žalovaná 3/ 18. novembra predala svoj spoluvlastnícky podiel žalovaným 1/ a 2/ (každému po 1/12-ine). Cena, za ktorú bol spoluvlastnícky podiel ponúkaný, bola 40 000 eur (teda cena celej nehnuteľnosti mala byť 240 000 eur). Hoci žalovaný 1/ tvrdil, že cenu si určila žalovaná 3/, súd prvej inštancie to považoval za nelogické, keďže žalovaný 1/ je realitný maklér a má vedomosť o cenách nehnuteľností. Pri takejto nehnuteľnosti a jej polohe bola cena nereálna, čo potvrdil aj znalecký posudok (č. 139/2014 znalca Ing.

Mihaliča), ktorý predložil žalobca. Cena za celú nehnuteľnosť bola znalcom stanovená na sumu 98 000 eur. Tvrdenia žalovaných 1/ a 2/, že ich konanie bolo logické a predstavovalo investíciu do vlastnej nehnuteľnosti s návratnosťou do piatich rokov, súd prvej inštancie nepovažoval za pravdivé. Žalovaní 1/ a 2/ kupovali nehnuteľnosť ako menšinoví spoluvlastníci s podielom každý po 1/12-tine (čo je značne nevýhodná pozícia). Z dôvodu stanovenia nereálnej ceny za spoluvlastnícky podiel žalovanej 3/ išlo o fiktívnu či fingovanú ponuku, ktorá nezohľadňovala trhovú hodnotu spoluvlastníckeho podielu. Jeho cena bola nereálne vysoká. Neprijatie takejto ponuky žalobcom bolo teda vysoko pravdepodobné. Následne bola uzatvorená kúpna zmluva so žalovanými 1/ a 2/, ale nebolo dostatočne preukázané, že kúpna cena bola skutočne aj zaplatená. Hoci žalovaná 3/ podpísala doklad, že peniaze prevzala, od začiatku tvrdila, že tieto jej vyplatené neboli. Žalovaný 2/ uviedol, že peniaze za spoluvlastnícky podiel dal žalovanému 1/, ale pri vyplácaní kúpnej ceny žalovanej 3/ nebol. Žalovaný 1/ mal splnomocnenie od žalovanej 3/ a ohľadom predaja jej spoluvlastníckeho podielu vykonával všetky úkony a určil aj kúpnu cenu za jej spoluvlastnícky podiel. Súd vyhodnotil konanie žalovaných 1/ a 2/ ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže svojím konaním chceli obísť inštitút predkupného práva a dostať sa k spoluvlastníckemu podielu žalovanej 3/. Žalobu preto považoval za dôvodnú. Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 251, § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zákonov (ďalej tiež len „CSP“) a vecne úspechom žalobcu v konaní v plnom rozsahu.

2. Na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ Krajský súd v Prešove (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) rozsudkom z 2. júna 2020 sp. zn. 13Co/142/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP potvrdil, žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania a náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 3/ nepriznal. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností prijal správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. K porušeniu princípu právnej istoty nedošlo. Ďalej konštatoval prípustnosť žaloby o určenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu v zmysle § 137 CSP s poukazom na § 40a Občianskeho zákonníka (oprávnený spoluvlastník má pri porušení povinnosti zo strany povinného spoluvlastníka možnosť domáhať sa buď vyslovenia relatívnej neplatnosti alebo domáhať sa, aby mu bol predaný spoluvlastnícky podiel za rovnakých podmienok). Odvolací súd dodal, že súd prvej inštancie nebral do úvahy len skutočnosť, ktorá bola preukázaná v konaní, že cena za spoluvlastnícky podiel bola neprimeraná z pohľadu trhovej hodnoty celej nehnuteľnosti, teda neprimerane vysoká, ale bral do úvahy aj skutočnosť, ktorá vyplývala z výpovede žalovanej 3/. Tá uviedla, že reálne nemala záujem predat' svoj spoluvlastnícky podiel, pričom žalovaný 1/ záležitosť riešil na základe jej dôvery a samotná žalovaná 1/ nenavrhovala ani výšku ceny a poprela prevzatie finančných prostriedkov. Správne preto posúdil súd prvej inštancie konanie žalovaných v súvislosti s ponukou pre žalobcu ako priečiacu sa dobrým mravom a na tomto základe uzavretú kúpnu zmluvu medzi žalovanými určil za neplatnú. Cieľom „premrštenej“ ponuky na realizáciu predkupného práva žalobcu bolo to, aby túto nemohol reálne využiť, pričom kúpnu cenu neuhradili ani nadobúdatelia podielu. Takéto konanie je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalobcu v odvolacom konaní v plnom rozsahu vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/. Pokiaľ ide o žalovanú 3/ uviedol, že žalovaná 3/ nepodala odvolanie a nebola neúspešnou v odvolacom konaní, čím voči nej nevznikol nárok žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie. Dovolanie odôvodnili ust. § 420 písm. f/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Navrhli zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodnutia nižších súdov nepovažujú za dostatočne odôvodnené. Každé rozhodnutie všeobecných súdov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a po výklade a použití relevantných právnych noriem musia súdy rozhodnúť tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné a neudržateľné. V poradí v prvom

rozsudku súd prvej inštancie dal za pravdu žalovaným. Následne v poradí v druhom rozsudku súdu prvej inštancie súd konštatuje, že konanie žalovaných 1/ a 2/ je v rozpore s dobrými mravmi, keď mali úmysel obísť inštitút predkupného práva a získať spoluvlastnícky podiel žalovanej 3/ na základe fiktívnej ponuky na využitie predkupného práva. Súd prvej inštancie odôvodnil zmenu svojho právneho názoru len pokynom odvolacieho súdu a dostatočným spôsobom sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami. Jeho rozhodnutie nebolo predvídateľné. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) sp. zn. 3Cdo/244/2018, v zmysle ktorého sa neprieči zákonu, pokiaľ účastníci kúpnej zmluvy v prípade, na ktorý sa nevzťahuje cenová regulácia, dojednávajú kúpnu cenu vo výške, ktorá je buď vyššia alebo nižšia ako cena obvyklá (trhová). Pokiaľ bolo uzavretie kúpnej zmluvy výsledkom dohody jej účastníkov nespäť s konaním priečiacim sa dobrým mravom (konaním contra bonos mores), samo dojednanie kúpnej ceny v tejto výške nie je v rozpore s dobrými mravmi, nemá spoločensky neakceptovateľné ciele, ani dôsledky, ktoré by boli v kolízii s dobrými mravmi. Zmena názoru (výpovede) žalovanej 3/ v priebehu konania bola účelová. Ďalej uviedli, že dohodnutá kúpna cena za spoluvlastnícky podiel nemôže byť dôvodom na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu. Podľa rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/12/2012, ak ide o neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok vážnosti vôle jeho strán, možno o simulácii uvažovať len v prípade, že vôľu uzavrieť takýto úkon (napr. simulovanú zmluvu) nemá žiadna zo strán. Pokiaľ jedna strana chce právny úkon uzavrieť a prejaví reálnu vôľu byť takýmto právnym úkonom a jeho obsahom i viazaná, zatiaľ čo druhá strana koná „na oko“ (predstiera vôľu) a táto okolnosť nie je dobromyseľnému účastníkovi úkonu známa, jedná sa zo strany konajúcej v simulácii (nevážne) len o mentálnu rezerváciu, ktorá nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu. V danej veci k porušeniu predkupného práva nedošlo. V závere dodali, že žalobca inicioval aj súdne konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, a teda na jednej strane sa žalobca so žalovanými chcel vyporiadať a na druhej strane žiadal vysloviť neplatnosť právneho úkonu.

4. Žalovaná 3/ a žalobca dovolacie návrhy nepodali.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaných 1/ a 2/ je prípustné a tiež dôvodné.

6. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom vytýkaná tzv. zmätočnosťná vada (§ 431 ods. 1 CSP) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP); v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 CSP je potom dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

7. Žalovaní 1/ a 2/ vyvodzovali prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Dovolací súd, vychádzajúc z konštrukcie dovolacieho konania v podmienkach aktuálnej právnej úpravy civilného sporového procesu a tiež z ostatného záveru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 CSP (v tejto súvislosti porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1VCdo/1/2018), preto pristúpil ku skúmaniu existencie dovolacích dôvodov (a tiež dôvodov prípustnosti dovolania), uplatnených dovolaním v tejto veci, podľa chronológie priradenej im ustanoveniami zákona, ktorého sú súčasťou.

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalovaných 1/ a 2/, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k nimi tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

12. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb.) je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

13. Pokiaľ ide o druhú vetu stanoviska R 2/2016, hovoriacu o nedostatku dôvodov rozhodnutia ako o postupe súdu odnímajúcom účastníkom konania možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016), možno i naďalej považovať v tejto časti stanovisko za použiteľné (1Cdo/228/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/92/2018, 4Cdo/59/2017, 5Cdo/45/2018, 7Cdo/141/2017, 8Cdo/49/2017), pričom však je potrebné si uvedomiť, že včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona (§ 420 písm. f/ CSP) sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnil (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

14. V danej veci nižšie súdy zhodne skonštatovali (súčasne poukazujúc na ust. § 3, § 40a, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 140 a § 603 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka), že cieľom „premrštenej“ ponuky na realizáciu predkupného práva žalobcu bolo to, aby túto nemohol reálne využiť, pričom kúpnu cenu neuhradili ani nadobúdatelia podielu. Takéto konanie žalovaných 1/ a 2/ považovali za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd zdôraznil i na to, že žalovaná 3/ nemala vôľu svoj spoluvlastnícky podiel predať.

15. Podstata vecnoprávneho charakteru predkupného práva sa prejavuje aj v tom, že ak podielový spoluvlastník ako povinný z predkupného práva prevedie svoj podiel na iného bez toho, aby svoj podiel predtým ponúkol na predaj ostatným spoluvlastníkom ako oprávneným z predkupného práva, nebude to mať za následok absolútnu neplatnosť zmluvy, na základe ktorej nový nadobúdateľ získal prevádzaný podiel, ale oprávnený z predkupného práva má možnosť dovolať sa relatívnej neplatnosti tejto zmluvy alebo sa domáhať od nového nadobúdateľa, aby mu vec ponúkol na predaj podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedláčko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1081 - 1089).

16. V súlade s § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu nižšej inštancie navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu nižšej inštancie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma strane sporu možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jej právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 CSP v spojení s § 420 písm. f/ CSP), pretože jej upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

17. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Hoci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý žalobe vyhovel, z jeho rozhodnutia nie je jednoznačne zrejmé, čo považuje za konkrétny a jednoznačný dôvod vyslovenia neplatnosti predmetného právneho úkonu, keď nezrozumiteľne zmiešal relatívnu neplatnosť právneho úkonu s absolútnou neplatnosťou, posudzujúc jednak splnenie ponukovej povinnosti podielového spoluvlastníka a súčasne konštatujúc pri ne/splnení tejto povinnosti konanie žalovaných 1/ a 2/ (ktorí však neboli podieloví spoluvlastníci) v rozpore s dobrými mravmi, ako i nedostatok vôle žalovanej 3/ uzavrieť predmetnú kúpnu zmluvu (pozn.: ale neodpovedajúc napr. na významný argument uvedený už v žalobe ohľadom prevodu podielov na každého zo žalovaných 1/ a 2/ vo výške 1/12). Záver odvolacieho súdu nie je preto zrozumiteľný, čím odvolací súd porušil základné právo dovolateľov na spravodlivý súdny proces, a tým došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

18. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa pritom do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015) a na tom zotrváva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2Cdo/5/2018, 3Cdo/146/2018, 8Cdo/70/2017).

19. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúci za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP).

20. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na

d'alsie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na d'alsie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.